

Dental Emergencies on Shabbat

Rabbi Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

Dentistry in Tanach and Talmud

<http://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/803358/>

Ontario Dental Association, COVID-19: Updates from the ODA

<https://oda.ca/156-you-and-your-dentist/478-covid-19-updates-from-the-oda>

What is considered emergency treatment?

A true emergency includes:

- Trauma – an injury to the mouth and face
- Severe infection, such as an abscess or swelling
- Bleeding that continues for a long time
- Dental pain that can't be managed by over-the-counter medications such as Tylenol or Advil

Vignettes

- Avraham, age 7, is brought to Dr. Schwartz in shul on Shabbat morning, complaining of a toothache. Naked-eye observation and probing indicate a significant dental caries. What may Dr. Schwartz do for Avraham?
- Sarah, age 7, is brought to Dr. Schwartz on Shabbat morning, complaining of pain from a very loose baby tooth; she skipped dinner Friday night and she intends to skip breakfast and lunch as well. The tooth seems ready for pulling; bleeding is likely to be minimal. What may Dr. Schwartz do for Sarah?
- Simmy, age 13, trips and falls on Shabbat afternoon, knocking out a permanent tooth. Within 5 minutes he is at Dr. Schwartz's door, holding the tooth and asking what to do. What may Dr. Schwartz tell him to do?
- Rachel, age 22, recently married, is eating dinner with her new husband on the first night of a three day Yom Tov. During dinner, she loses a porcelain crown from one of her teeth. The crown is aesthetic rather than protective. What may Dr. Schwartz do for her?

The halachic levels of illness on Shabbat and Yom Tov

1. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:16

ר"ל שמכירים בבירור שלא יתגבר החולי יותר ע"י שנמתין עד הלילה במו"ש

Meaning that they know clearly that the illness will not get worse by waiting until night, after Shabbat.

2. Rabbi Dr. Avraham Sofer Avraham (21st century Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 328:18

דוחים ניתוח וכן כל טיפול אחר בחולה שבסכנה למוצאי שבת, אם אין לחשוש שמצבו יחמיר והוא יבוא לידי סכנה

We delay surgery and any other treatment for a dangerously ill patient until after Shabbat, where there is no concern that his situation could worsen and he could enter danger.

3. Rabbi Dr. Avraham Sofer Avraham (21st century Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 328:17:1

אמר לי הגרש"ז אויערבאך זצ"ל שבכל מקרה שהוא של מחלה חריפה מסוכנת שנבהלים עליו ביום חול, חייבים לטפל ולנתח בשבת אם ניתן לעשותו מיד, גם אם ביום חול דוחים את הטיפול או את הניתוח ביום-יומיים עקב ניתוחים אחרים שהם יותר דחופים.

Rabbi Shlomo Zalman told me that in any case of quick-spreading, dangerous illness, such that we would be frightened during the week, one must treat and operate on Shabbat if that can be done immediately – even if on a weekday this treatment or surgery might actually wait a day or two due to more urgent surgeries.

4. Talmud, Shabbat 109a

רבינא איקלע לבי רב אשי חזייה דדריכא ליה חמרא אגבא דכרעיה וייתיב קא צמית ליה בחלא אמר ליה לא סבר לה מר להא דאמר רב הילל חלא לא אמר ליה גב היד וגב הרגל שאני... דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב גב היד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל ומחללין עליהן את השבת

Raveina went to Rav Ashi's house and saw that a donkey had trampled his foot; he was soaking it in vinegar. Raveina said, "Doesn't the master agree with Rav Hillel that one may not use vinegar?" He replied, "The back of the hand and top of the foot are different... for Rav Ada bar Matnah said, citing Rav, 'The back of the hand and top of the foot are as an internal wound, and one violates Shabbat for them.'"

5. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 219:28

מכה של חלל - או שאר חולי שיש בו סכנה כגון קדחת של כל הגוף

An internal wound – or any dangerous illness, like a burning fever of the entire body.

6. Rabbi Yosef Karo and Rabbi Moshe Isserles (16th century) Shulchan Aruch Orach Chaim 328:3

כל מכה של חלל דהיינו מהשיניים ולפנים, ושיניים עצמם בכלל, מחללין עליה את השבת; ודוקא שנתקלקל א' מהאברים הפנימים מחמת מכה או בועה וכיוצא בזה, אבל מיחושים אין נקראים מכה.

הגה: מיהו מי שחושש בשיניו ומצטער עליו להוציאו, אומר לא"י להוציאו (ב"י בשם אורחות חיים ואוסר והיתר הארוך)

Mechaber: One violates Shabbat for any internal wound, meaning from the teeth and inward, including the teeth. This is specifically where one of the internal organs has a wound or infection or the like; aches do not qualify.

Rama: But one whose teeth hurt, who has pain such that he wishes to remove a tooth, may tell a non-Jew to do it.

7. Talmud, Yoma 84a

רבי יוחנן חש בצפינדנא אזל גבה דההיא מטרוניתא עבדא ליה מלתא חמשא ומעלי שבתא. אמר לה בשבת מאי?

Rabbi Yochanan was in pain from *tzafidna*. [Rashi: A disease of the teeth and gums, beginning in the mouth and ending in the intestines; it is dangerous] He went to a Roman matron, who prepared a treatment on Thursday and Friday. He asked her: What should I do [to create the treatment for myself] on Shabbat?

8. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:7

וכ"ש אם חלה מקום מושב השיניים דהיינו החניכים בודאי הם בכלל מכה שבתוך חלל הגוף:

And certainly where the seat of the teeth, meaning the *chanichim*, is ill; this is included in "internal wounds".

9. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:8

בצפינדנא אפילו החולה והרופא אומרים א"צ לחילול אמרינן דאין בקיאיין בזה כי מקובל ביד חז"ל שסכנה היא ובשאר כאב השיניים דחשיב כמכה של חלל בסתם מחללין וכשאומר הרופא או החולה שא"צ אין מחללין.

With *tzafidna*, even should the patient and doctor say there was no need to desecrate, we would say they are not expert; our sages have a tradition that this is dangerous. For other pains of the teeth, which we consider "internal wounds", we assume that we should desecrate, but should the doctor or patient say there is no need, we would not desecrate.

10. Rabbi Yisrael David Harpenes (21st century USA), Nishmat Shabbat, Volume 5 #322b

וראיתי בספר מלכים אומניך (ה:יד) דכשהכאבים עזים ביותר ובלתי נסבלים, הם קרוב לפיקוח נפש שהאדם עלול לרדת מדעתו כשנתקף בכאבים עזים, וכעין זה הבאנו לעיל בס' רצ"ו משו"ת אמרי יושר. אבל לענ"ד זה דבר שאינו מצוי כלל (אם לא שידוע שאיש זה יש לו עצבים חלולים) ואין להתיר איסור תורה בשביל זה.

And I have seen in *Melachim Omnayich* that when the pain is especially strong and unbearable, it is close to life-threatening as one might lose his mind when struck by strong pain. We brought a similar idea earlier, from *Imrei Yosher*. But in my humble opinion, this is not found at all (unless it is known that someone has a weak nervous system), and one should not permit biblical violations for this.

11. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:14

כל שברור שאין במניעת אותו דבר חשש סכנה אע"פ שמ"מ צריך הוא לו ורגילין לעשות לו אין עושין אותו בשבת אלא ע"י א"י כדן צרכי חולה שאין בו סכנה

Where it is clear that withholding treatment is not dangerous, then even though one needs it, and it is normally done, one does not do it on Shabbat other than via a non-Jew. It is like the treatment of a patient who is not dangerously ill.

12. Rabbi Dr. Avraham Sofer Avraham (21st century Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 328:16

אע"פ שאב"ס במניעת הדבר ההוא, כיון שהחולי יש בו סכנה, ויש בהדבר צורך קצת ורגילין לעשות לו בחול, עושין גם בשבת

Even though there is no danger in withholding this, because a) there is danger in his disease and b) there is some need for this treatment, and c) it would be done on a weekday, we do it on Shabbat.

13. Rabbi Yehoshua Neuwirth (20th century Israel), Shemirat Shabbat k'Hilchatah 32:56

מותר לחולה שיש בו סכנה להשתמש בתרופות גם אם אינן הכרחיות להצלתו מהסכנה, כגון כדור להרגעת כאב הבא מן השיניים
A patient who is dangerously ill may use medicine even if it is not needed to save him from danger, such as a pill for a toothache.

14. Rabbi Yehoshua Neuwirth (20th century Israel), cited in Nishmat Avraham, Introduction to Orach Chaim 328
ויש מקום לומר שסכנת אבר אין זו רק באבר אדם מרמ"ח אברים שבו, אלא כל חלק מסוים של גוף האדם אשר אם לא יטפלו בו כעת, יש חשש שיצא מפעולתו, גם זה נקרא בשם סכנת אבר...

And there is room to say that danger to an *eiver* is not only regarding a human *eiver* from one of the 248 *eivarim*. For any distinct component of the human body regarding which there is concern that if it were not treated now, it would cease to function, this is also called "danger to an *eiver*"...

15. Rabbi Yosef Karo, Rabbi Moshe Isserles (16th century) Shulchan Aruch Orach Chaim 328:17

חולה שנפל מחמת חליו למשכב ואין בו סכנה... ויש אומרים שאם אין בו סכנת אבר עושין בשינוי, ואם יש בו סכנת אבר עושין בלא שינוי... ודברי הסברא השלישית נראין.

For one who is bedridden from illness, but not endangered... Some permit direct violation if an *eiver* is endangered, and violation in an altered way if no *eiver* is endangered... And the third view appears correct.

16. Mishnah Oholot 3:3

כל שבמת טמא חוץ מן השינים והשער והצפורן.

Any part of a corpse communicates impurity, other than teeth, hair and nails [when not connected to the body].

17. Rabbi Dr. Moshe Tendler, Dr. Fred Rosner, Dental Emergencies on the Sabbath, JHCS Vol. 14

Since the jaw is an *eyver* and the absence of teeth interferes with its proper functioning, and since the reimplantation of those teeth would restore the proper functioning of the jaw, the traumatic avulsion of teeth represents a situation of *chesron eyver*.

18. Rabbi Naftali Zvi Yehudah Berlin (Netziv) (19th century Russia), Meromei Sadeh to Avodah Zarah 28a

"החושש בשינוי לא יגמע בהן את החומץ"... הקשה אחד מן החברים שי', דילמא הוי סכנת אבר... ונראה לדייק מכאן דסכנת אבר אינו אלא שאינו יכול למלאות חסרונו, דאפילו עין אחת ודאי שאינו דומה לראיה דשתי עינים... אבל כשחסר לו שן אחד עדיין משתלם מלאכת הטחינה בשאר שיניו...

"One who has a toothache should not rinse them with vinegar"... One of the students asked: Perhaps this involves danger to an *eiver*... And it appears appropriate to deduce from here that danger to an *eiver* is only where one cannot make up for the deficiency, for even [seeing with] one eye is not like seeing with two eyes... But where one is missing a tooth, he can still chew with the other teeth...

19. Rabbi Raphael Evers (אייפרס) (21st century Holland), vaShav v'Rapha Vol. 3 #63

מש"כ דבשן אחד כיון דיכול ללעוס ביתר שינוי לא הוי סכנת אבר, לענ"ד מילתא דתמי' הוא, דהלא כללות השינים ה"ה הרכבה של כמה וכמה שיניים שנתהוים לגוף אחד שע"י האדם יכול ללעוס, וא"כ מהיכי תיתי לחלק בין אחד לכל שינוי, דודאי חסרון שן או שתיים מהם יש בו הגבלה ביכולת הלעיסה, ואף אחד לא נברא למגנא!

Regarding [Netziv's] statement regarding a single tooth, that since one can chew with his other teeth this is not considered danger to an *eiver*, in my humble opinion this is shocking, for the collection of teeth is a combination of multiple individual teeth which become a single unit via which a person can chew. If so, what is the basis for distinguishing between one tooth and all of his teeth? Certainly, loss of one or two teeth would limit chewing, and no tooth was created for nothing!

20. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch haShulchan Orach Chaim 328:19

מי שיש לו מיחוש בעלמא מיחוש בראש או במעיו או בלב וכיוצא בזה והוא מתחזק והולך בבריא כמו שיש חלושים מפני מיחוש שיש להם שיעול וכיוצא בזה והולכים ונוסעים ועושים כל העסקים אין להם דין חולה כלל ואסור לעשות להם רפואה אפילו ע"י א"י גזירה משום שחיקת סממנין. אך מי שיש לו מיחוש שע"י נחלש כל גופו, ואף שמתחזק והולך אך הילוכו בכבידות ובחלישות, ודינו כנפל למשכב בחולה שאין בו סכנה.

One who has a mere ache of the head or intestines or heart or the like, and he galvanizes himself and walks as a healthy person – like people who are weak due to aches, who have a cough or the like, and they walk and travel and conduct their business – he is not considered “ill” at all, and one may not treat him, even via a non-Jew, due to the decree for grinding ingredients. But one who has an ache which weakens his whole body, and even though he strengthens himself and walks, his walking is heavy and weak, his law is like one who is bedridden, to be a person who is ill, and not endangered.

21. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:17

מותר לומר לא"י לעשות תבשיל לקטן שאין לו מה לאכול, דסתם צרכי קטן כחולה שאין בו סכנה דמי

One may tell a non-Jew to prepare food for a minor who lacks it; a minor is as one who is ill, but not dangerously so.

22. What age?

Age of baby food

Aruch haShulchan Orach Chaim 328:20, Ketzot haShulchan 134:18

Two or three years old

Chazon Ish Moed 59:3, Nishmat Avraham 328:17:54 from Rabbi Shlomo Zalman

Six years old

Tzitz Eliezer 8:15:12:7

Nine years old

Minchat Yitzchak 1:78, Shemirat Shabbat k'Hilchatah 37:2

23. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:102

ע"י ישראל מותר דוקא ע"י שינוי אך הח"א מסיק שם דאם א"א בשינוי מותר שלא בשינוי:

A Jew may do this in an altered way. But the Chayyei Adam concludes there that where one cannot do it in an altered way, he may do it normally.

24. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:1

מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אסור לעשות לו שום רפואה, ואפ"י ע"י א"י, גזירה משום שחיקת סמנים.

One who has a mere ache, who strengthens himself and walks as one who is healthy, may not have treatment even via non-Jew, lest one grind ingredients.

Category	Cases	Acceptable treatment on Shabbat
Dangerously ill יש בו סכנה	Immediate danger to life Progressing danger to life (infection) Internal injury not known to be benign An outlier view: “Unbearable pain”	Whatever would be done during the week, including to strengthen health. <i>Shinui</i> should not be used unless one is certain it would pose no danger.
Danger to an <i>eiver</i> סכנת אבר	A “part of the body” may lose on-going function	Violate rabbinic prohibitions
Ill, but not in danger חולה שאין בו סכנה	Bed-ridden, or entire body feels ill Includes young children	Ask a non-Jew to perform acts we are biblically prohibited from doing; Violate rabbinic prohibitions with a <i>shinui</i> , or without a <i>shinui</i> if need be

25. Medical Care on Yom Tov

<https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/792507/>

Vignette 1: The child's toothache

26. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 20:47

לאור כל האמור בנראה דנידון השאלה שלפנינו "בדלקת מוך השן" "הגורמת לכאבים עזים בלתי נסבלים", דנחשב זה שפיר כמכה של חלל, ואם כן אם אין רופא עכו"ם מצוי, או שאין הרצון לסמוך על רופא עכו"ם, ואין דרך אחרת כי אם ע"י רופא ישראל ובעשיית מלאכה דאורייתא בריפוי והשקטה, או בהוצאת השן, דאזי שפיר יש להתיר זאת

Based on all that has been said, it appears that infection inside a tooth, causing "powerful, intolerable pain," is considered an internal wound. If so, then if there is no non-Jewish doctor or one does not trust him, and the only way is with a Jewish doctor violating biblical law to heal and numb or remove the tooth, it would be correct to permit it.

27. Rabbi Dr. Avraham Sofer Avraham (21st century Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 328:11
אם סובל מכאובים חזקים ביותר כך שיש חשש של דלקת או מוגלה, או אם יש נפיחות בחניכיים, ואפילו ללא כאבים, צריכים לחלל את השבת לפי הצורך, ואפילו באיסורי תורה כי מצב כזה יכול להיות מסוכן.
If one suffers from especially strong pain such that there is concern for infection or pus, or the gums are inflamed – even without pain – then they must violate Shabbat as needed, even biblical law, for this could be dangerous.

Vignette 2: The painful baby tooth

28. Rabbi Avraham Gombiner (17th century Poland), Magen Avraham 328:3
והוצאת שן מלאכה דאורי'י דהא חובל לרפואה:
Removing a tooth is a biblically prohibited *melachah*, for he wounds in order to heal.

29. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch haShulchan Orach Chaim 328:23
עקירת שן הוה אב מלאכה דעוקר דבר מגידולו...
Uprooting a tooth is a central *melachah* of uprooting something from its site of growth...

30. Rabbi Avraham Bornstein (19th century Poland), Avnei Nezer Orach Chaim 131:5
ובענין הנוטל שן אם יחשב גוזז. יש לעיין דבפרק ו' דבכורות משנה ד' שנים שנטלו מבהמה הוי מום. אם כן יש לומר גופי' הוא ולא הוי גוזז. אך פרק ז' משנה ה' גבי אדם נטלו שיניו פסול רק משום מראית עין אבל מום לא הוי וסתרי אהדדי.
Regarding whether pulling a tooth is like shearing, examine Bechorot 6:4, that teeth removed from an animal constitute a defect, indicating they are part of the body, and there is no issue of shearing. But in 7:5 regarding people it says that one whose teeth have been pulled is disqualified [for service in the Temple] only because of appearances and not as a defect. These contradict each other.

31. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Biur Halachah Orach Chaim 328 **ומצטער**
יש לעיין במה שכתב המ"א דהוצאת שן הוא מלאכה דאורייתא דהא חובל לרפואה... הא הוא אינו מכוי' רק להוציא השן והדם ממילא קאתי ואף דהוי פ"ר הא הוי עכ"פ פ"ר דלא איכפת ליה ואין איסורו אלא מדרבנן...
One should examine Magen Avraham's statement that removing a tooth is biblically prohibited, as wounding for medical purposes... He intends only to remove a tooth, and the bleeding is automatic! Granted that it is a guaranteed result, but it is a guaranteed result that is not desired, and it is only prohibited rabbinically...

32. Rabbi Dr. Moshe Tendler, Dr. Fred Rosner, Dental Emergencies on the Sabbath, JHCS Vol. 14
A practical suggestion for dentists who must treat a patient with chesron eyver or choleh she'ayn bo sakanah im tzaar gadol is the intriguing approach of two people performing a single act. Shenayim she'osuv converts every prohibited act on the Sabbath into a rabbinic prohibition. Rambam clearly states that whenever two persons jointly do work that can be done by each one of them alone, they are exempt, and it does not matter if each one does a different part of the work, or whether both do the work together from beginning to end. It is a functional practical solution. Shenayim she'osuv is like a shinuy and considered to be a technical avoidance of a biblical prohibition. If the dentist and an attendant or family member or other bystander simultaneously start the drill, only a rabbinic prohibition is involved, which is waived for chesron eyver on the Sabbath. Once the drill is running, the dentist can operate it alone until the procedure is completed.

33. Rabbi Shemuel Wosner (20th-21st century Israel), Shevet haLevi 5:39:4
לפי דעתי העני' פשוט דמותר ביד כמו צפורן, דהא טעם צפורן שפירש רובה דכמאן דמנותק דמי... ושוב אין כאן חיוב דאורייתא אלא דבכלי אסור, וביד מותר, והיינו במקום צערא, ולפי דעתי יש מקום צערא בשן עוד יותר מבצפורן...
In my humble opinion, it is obvious that this is permitted by hand, as with a fingernail, for the reason [permitting] a fingernail which has mostly separated is that it is as though separated already... And there is no biblical liability, but it is prohibited only with a tool, but by hand it is permitted. This is in a case of pain, and in my view there is more pain with a tooth than with a fingernail...

Vignette 3: The lost permanent tooth

34. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 20:47

כבר השיב בכגון זה להתיר בספר שו"ת הר צבי... אודות שיניים תותבות שזזות ממקומן ונפלות, שמותר להדביקם בנתינת אבקה על גג השיניים שעל ידי זה הם נדבקים לחיך, היות והדיבוק אינו דבר המתקיים כי אם לכמה שעות ע"ש. וגם אני השבתי על כגון זה להתיר...
Rabbi Zvi Pesach Frank already permitted this in a responsum regarding false teeth which shift from their place and fall out, saying one may make them stick with powder atop the teeth, which will cause them to adhere to the palate, since this will only last for several hours. I have similarly permitted it.

35. Talmud, Shabbat 152a

תנא משמיה דרבי מאיר: דוק בככי ותשכח בניגרי...

It was taught in the name of Rabbi Meir: Be careful with your teeth and you will see results in your steps...

Vignette 4: The bride

36. Talmud, Berachot 19b-20a

אמר רב יהודה אמר רב המוצא כלאים בבגדו פושטן, אפילו בשוק. מאי טעמא? אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ד' - כל מקום שיש חלול ד' אין חולקין כבוד לרב.

מתיבי "קברו את המת וחזור, ולפניהם שתי דרכים אחת טהורה ואחת טמאה, בא [האבל] בטהורה באין עמו בטהורה, בא בטמאה באין עמו בטמאה, משום כבודו," אמאי? לימא אין חכמה ואין תבונה לנגד ד'! תרגמה רבי אבא בבית הפרס דרבנן...

Rav Yehudah said, citing Rav: One who finds shaatnez in his own garment should remove it, even in the market. "There is neither wisdom nor understanding nor counsel opposite Gd (Proverbs 21:30)" – where there is desecration of Gd, we do not give honour to the great.

But we have learned, "After burying the body, when returning, if they have two paths, one *tahor* and one *tamei*, if [the mourner] takes the *tahor* path then they escort him on the *tahor* path, if he takes the *tamei* path then they escort him on the *tamei* path, for his honour." Why? Cite Proverbs 21:30! Rabbi Abba explained: This is a *beit hapras*, which is only impure rabbinically.

37. Rabbi Yisrael Meir Kagan (Chafetz Chaim, 19th-20th century Poland), Shaar haTziyun 322:12

עיין בפרי מגדים שמצדד דהוא הדין דמותר לקטום הקיסם ביד כדי להצות בו שיניו אם אי אפשר לו להצות בו בלא זה, וכפי מה שכתבנו מקודם דקטימת הקיסם ביד הוא רק משום שבות

See the Pri Megadim, who contends that the law permits cutting the splinter by hand to pick one's teeth where he has no other way to pick his teeth. It is as we have written, that cutting the splinter by hand is only rabbinically prohibited.

38. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 314:10

חותמות שבקרקע, כגון דלת של בור שקשור בו חבל, יכול להתירו דלאו קשר של קיימא הוא, שהרי עומד להתיר; אבל לא מפקיע וחותר, משום סתירה; ודוקא כשעשוי לקיים על מנת שלא להסירו בשבת, אבל אם אינו עשוי לקיים כלל, מותר.

Seals attached to the ground, like a door of a cistern, tied on via rope – one may untie them, because this is not a durable knot. It is meant to be untied. But one may not untie and cut it, as this would be an act of demolition – specifically if it is meant to last and not to be removed on Shabbat. But if it is not made to last at all, this is permitted.

39. Rabbi Yisrael Meir Kagan (Chafetz Chaim, 19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 314:44

שלא להסירו בשבת - אלא במוצאי שבת אבל אם אין דעתו להסירו אף במוצאי שבת גם להתירו אסור דהוי קצת קשר של קיימא: "Not to be removed on Shabbat" – But at the conclusion of Shabbat. But if one does not intend to remove it even at the conclusion of Shabbat, then even untying it is prohibited, as it is considered, somewhat, a durable knot.